

Paaseieren

“Een kloddertje hier, een kloddertje daar en Klaas is bijna klaar”.

Klaas de Paashaas zingt een vrolijk liedje. Het is vroeg in de morgen. Hij is bijna klaar met schilderen van de paaseieren. Hij is vanochtend heel vroeg op gestaan om de laatste eieren nog te verven. Hij heeft twee manden helemaal vol. Morgen is het Pasen denkt Klaas. Dan ga ik ze verstoppen voor de kinderen. Zo, nog een laatste stip en dit ei is ook klaar. Hij hipt naar de mand met geverfde paaseieren en legt het ei er voorzichtig bovenop. Ik denk dat ik de mand een beetje bij die struiken zet, denkt Klaas. Dan staan de eieren uit de zon. Hij tilt de mand op en hipt naar de struiken. Oef, die mand is best zwaar. De eieren in de mand schuiven heen en weer. Als Klaas bijna bij de struiken is rollen er een paar eieren over de rand van de mand zo onder de struiken. Klaas zet de mand neer. Hij kruipt tussen de struiken op zoek naar zijn eieren. Ha daar liggen ze. Hij pakt ze voorzichtig op. Gelukkig, ze zijn nog heel. Als hij terug kruipt, stoot zijn pootje ergens tegen aan. Hè, wat is dat nou? denkt Klaas. Hij ziet op de grond twee eieren. Ze liggen op een hoopje gras. Ze zijn helemaal niet geverfd.

“Dat is dom van mij. Ik dacht dat ik alle eieren al geverfd had. Ach een haas vergeet ook wel eens wat!” zegt hij vrolijk. Hij pakt de eieren en kruipt onder de struik vandaan. De geverfde eieren legt hij weer terug in de mand “Zo” zegt hij. “Nog even deze eieren verven”. Hij geeft de eieren alle kleuren van de regenboog. Als hij klaar is, bekijkt hij zijn werk. Dit zijn wel zijn mooiste eieren. Trots legt hij ze bovenop de mand. Tijd voor een kort slaapje, denkt Klaas. Hij gaat naast de manden liggen. En al snel slaapt hij. Na een poosje wordt hij wakker van een geritsel in de struiken. “Wie is daar?” roept hij. Er komt geen antwoord. Klaas gaat rechtop zitten. Hij kijkt naar de struiken. Het zal toch geen dief zijn die mijn eieren wil stelen?, denkt hij. Hij hipt nog wat dichterbij. Dan hoort hij een zacht gekakel. In de struiken loopt een grote witte kip. “Ik snap het niet, ik had mijn eieren toch echt hier neer gelegd”, kakelt ze. “Zoekt U iets?”, vraagt Klaas. “O, u laat mij schrikken”, zegt de kip. “Wie bent u?” vraagt Klaas nog een keer. “Ik ben Toos kip”, kakelt ze. “Ik ben mijn eieren kwijt. Ik heb ze hier gisteren op een bedje van gras neergelegd. Want het is zo druk in het kippenhok. Hier kunnen de kuikens lekker rustig uit hun ei komen, maar nu zijn ze weg”, kakelt kip verdrietig. Klaas haas krijgt een kleur. “Uhum...”, zegt hij verlegen. “Waren het er twee?” “Ja, ja dat klopt”, kakelt Toos. Klaas loopt naar de mand met eieren. Hij haalt er twee gekleurde eieren uit. “Ik denk dat het deze zijn”, zegt hij zacht.

Toos zal wel boos zijn, denkt Klaas. “Mijn eieren waren niet gekleurd”, kakelt Toos. “Nee, maar nu wel”, zegt Klaas. “Ik dacht dat het mijn paaseieren waren. En ik heb ze geverfd.” Toos moet lachen en zegt: “Ik heb nog nooit zulke mooie eieren gezien.” “Zal ik ze weer terugleggen?” vraagt Klaas. “Graag”, kakelt Toos. Klaas legt de eieren zachtjes terug op het bedje van gras. “Zo, dan ga ik nu weer verder met uitbroeden. Het zal niet lang meer duren voor mijn kleintjes uit het ei komen. Ik zit er al twintig dagen op”, kakelt Toos. “Nog één dagje en dan kan het gebeuren. Dus hup, hup, hup, leg ze maar gauw terug.”

Als Klaas de volgende ochtend terug komt van het eieren verstoppen, zit Toos kip lekker in het zonnetje naast de struiken. “Moet je niet broeden?” vraagt Klaas. “Nee”, kakelt Toos. “Mijn kleintjes zijn al uit het ei gekropen.” Ze gaat staan en daar komen twee kuikentjes onder de kip vandaan gekropen. Ze hebben alle kleuren van de regenboog. “Heb je ooit zulke mooie kuikens gezien!”,

kakelt Toos. Ze is zo trots op haar gekleurde kleintjes. “Nee, zulke mooie kuikens heb ik nog nooit gezien”, zegt Klaas. “Dit zijn echte paaskuikens!!!!” “Dat zijn het!” kakelt Toos kip.

